

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal de grande instance de Perpignan (Francja) w dniu 14 grudnia 2015 r. – Procureur de la République/Noria Distribution SARL

(Sprawa C-672/15)

(2016/C 090/11)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal de grande instance de Perpignan

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Procureur de la République

Strona pozwana: Noria Distribution SARL

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dyrektywa 2002/46/WE⁽¹⁾ oraz wspólnotowe zasady swobodnego przepływu towarów i wzajemnego uznawania stoją na przeszkodzie ustanowieniu krajowego aktu prawnego takiego jak rozporządzenie z dnia 9 maja 2006 r., który wyklucza procedurę wzajemnego uznawania w odniesieniu do suplementów diety na bazie witamin i minerałów pochodzących z innego państwa członkowskiego, wykluczając wdrożenie uproszczonej procedury dla produktów sprzedawanych legalnie w innym państwie członkowskim na bazie składników odżywczych [których ilości przekraczają granice ustalone] w rozporządzeniu z dnia 9 maja 2006 r.?
- 2) Czy dyrektywa 2002/46, a w szczególności jej art. 5, jak również zasady wywodzące się z orzecznictwa wspólnotowego w przedmiocie postanowień dotyczących swobodnego przepływu towarów zezwalają na ustalenie maksymalnych dziennych dawek witamin i minerałów proporcjonalnie do zalecanego dziennego spożycia, poprzez przyjęcie wartości wynoszącej trzykrotność zalecanego dziennego spożycia dla składników odżywczych obarczonych mniejszym ryzykiem, wartości równej zalecanemu dziennemu spożyciu dla składników odżywczych obarczonych ryzykiem przekroczenia górnej granicy bezpieczeństwa oraz wartości niższej od zalecanego spożycia dziennego czy wręcz zerowej dla składników odżywczych obarczonych największym ryzykiem?
- 3) Czy dyrektywa 2002/46, jak również zasady wywodzące się z orzecznictwa wspólnotowego w przedmiocie postanowień dotyczących swobodnego przepływu towarów zezwalają na ustalenie dawek w świetle samych tylko krajowych opinii naukowych, mimo że w nowych międzynarodowych opiniach przyjmuje się wyższe dawki w identycznych warunkach użytkowania?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2002/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 czerwca 2002 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do suplementów żywnościowych (Dz.U. L 183, s. 51).

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 7 października 2015 r. w sprawie T-299/11 European Dynamics Luxembourg SA, Evropaïki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE, European Dynamics Belgium SA/Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) wniesione w dniu 16 grudnia 2015 r. przez Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

(Sprawa C-677/15 P)

(2016/C 090/12)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: N. Bambara, pełnomocnik, adwokaci P. Wytinck i B. Hoorelbeke)

Druga strona postępowania: European Dynamics Luxembourg SA, Evropaïki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE, European Dynamics Belgium SA

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- Tytułem głównym
 - uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu w zakresie, w jakim stwierdza on, że decyzja o udzieleniu zamówienia jest obciążona licznymi wadami istotnych naruszeń prawa, w tym naruszenia zasad równości szans i przejrzystości, oczywistymi błędami w ocenie oraz szeregiem braków uzasadnienia (pkt 1 sentencji zaskarżonego wyroku), oraz w zakresie, w jakim nakazuje on zapłatę przez Unię Europejską na rzecz European Dynamics Luxembourg odszkodowania za utratę szansy przyznania umowy ramowej (pkt 2 sentencji zaskarżonego wyroku),
 - oddalenie skargi o stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji o udzieleniu zamówienia i żądania odszkodowania wniesionych przez skarżącą w pierwszej instancji;
- Pomocniczo, uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu w zakresie, w jakim stwierdza on, że decyzja o udzieleniu zamówienia jest obciążona licznymi wadami istotnych naruszeń prawa, w tym naruszenia zasad równości szans i przejrzystości, oczywistymi błędami w ocenie oraz szeregiem braków uzasadnienia, oraz w zakresie, w jakim nakazuje on zapłatę przez Unię Europejską na rzecz European Dynamics Luxembourg odszkodowania za utratę szansy przyznania umowy ramowej, oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd;
- Pomocniczo w drugiej kolejności, uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu w zakresie, w jakim nakazuje on zapłatę przez Unię Europejską na rzecz European Dynamics Luxembourg odszkodowania za utratę szansy przyznania umowy ramowej, oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd;
- Obciążenie skarżących w pierwszej instancji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Odwołanie oparte jest na czterech głównych zarzutach, a mianowicie że: 1) Sąd naruszył prawo przy wykładni i stosowaniu zasad równości szans i przejrzystości, oraz naruszył obowiązek uzasadnienia zapisany w art. 36 statutu Trybunału, 2) Sąd naruszył prawo przy wykładni i stosowaniu kryterium dotyczącego oczywistych błędów w ocenie, 3) Sąd naruszył prawo przy stosowaniu art. 100 ust. 2 ogólnego rozporządzenia finansowego⁽¹⁾ w związku z art. 296 akapit drugi TFUE, oraz 4) Sąd naruszył prawo poprzez przyznanie odszkodowania za utratę szansy.
2. W zarzucie pierwszym wnoszący odwołanie podnosi, że Sąd naruszył prawo, gdyż nie ocenił i ustalił, czy wprowadzenie ważenia kryteriów dla podkryteriów pierwszego z technicznych kryteriów udzielenia zamówienia, których nie podano oferentom przed złożeniem ofert 1) zmieniło kryteria udzielenia zamówienia określone w dokumentacji przetargowej lub ogłoszeniu o zamówieniu, 2) zawierało elementy, które gdyby były wiadome w trakcie przygotowania ofert, mogły mieć na nie wpływ, lub 3) zostało przyjęte ze względu na kwestie mogące powodować dyskryminację wobec jednego z oferentów. W drugiej części pierwszego zarzutu wnoszący odwołanie wykazuje także, że Sąd naruszył obowiązek uzasadnienia określony w art. 36 statutu Trybunału Sprawiedliwości, gdyż nie podał żadnego powodu, dlaczego uznał, że wprowadzenie niezapowiedzianych czynników dotyczących ważenia dla podkryteriów stosowanych w pierwszym kryterium udzielenia zamówienia niekorzystnie wpłynęło na szanse skarżących w pierwszej instancji zakwalifikowania się na pierwszym lub drugim miejscu w kaskadzie w spornym przetargu.
3. W zarzucie drugim wnoszący odwołanie podnosi, że Sąd naruszył prawo, bo nie zbadał, czy ustalone oczywiste błędy w ocenie popełnione przez komisję przetargową przy ocenie oferty European Dynamics pod kątem kryteriów pierwszego i drugiego mogły mieć wpływ na wynik końcowy spornej decyzji o udzieleniu zamówienia. Wnoszący odwołanie wskazuje, że Sąd jest obowiązany zbadać, czy ustalone oczywiste błędy w ocenie doprowadziłyby do innego wyniku przetargu w dwóch aspektach. Po pierwsze, Sąd powinien zbadać, czy gdyby te oczywiste błędy w ocenie nie zostały popełnione, to odrzucony oferent uzyskałby wystarczająco dużo punktów, by zakwalifikować się wyżej w kaskadzie. Po drugie, Sąd powinien zbadać, czy ustalone oczywiste błędy mają wpływ na punktację przyznaną dla danego (pod-)kryterium, w razie gdy istnieje szereg innych powodów (nieobciążonych oczywistym błędem w ocenie) na poparcie przyznanej punktacji.

4. W zarzucie trzecim wnoszący odwołanie podnosi, że Sąd naruszył prawo badając poszczególne uwagi komisji przetargowej z osobna, a nie w szerszym kontekście, i przez to zastosował surowsze kryterium oceny w zakresie obowiązku uzasadnienia niż wynika to z utrwalonego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości. Ponadto Sąd naruszył prawo, bo nie zbadał, czy inne powody (nieobarczone brakiem uzasadnienia) podawane przez OHIM na uzasadnienie punktacji przyznanej w pierwszym kryterium udzielenia zamówienia nie wystarczyłyby na potwierdzenie ważności przyznanej punktacji. Z tego względu Sąd naruszył prawo stwierdzając nieważność zaskarżonej decyzji z powodu naruszenia art. 100 ust. 2 ogólnego rozporządzenia finansowego w związku z art. 296 TFUE.
5. W zarzucie czwartym wnoszący odwołanie podnosi, że Sąd naruszył prawo zasądzając odszkodowanie dla pierwszej ze skarżących w pierwszej instancji, ponieważ nie zostało wykazane spełnienie jednej z łącznych przesłanek powstania pozaumownej odpowiedzialności instytucji Unii (tzn. bezprawnego zachowania). Pomocniczo, wnoszący odwołanie podnosi, że nawet gdyby został uwzględniony tylko pierwszy zarzut odwołania OHIM, zaskarżony wyrok należy uchylić w zakresie, w jakim nakazuje zapłatę odszkodowania, gdyż w takim przypadku istnienie związku przyczynowego między pozostałym bezprawnym zachowaniem (oczywistym błędem w ocenie i brakiem uzasadnienia) a podnoszoną szkodą nie jest wykazane. Jeszcze bardziej pomocniczo, wnoszący odwołanie wnosi o uchylenie wyroku ze względu na sprzeczność między wywodami spornego wyroku a drugim akapitem sentencji zaskarżonego wyroku. I już całkiem pomocniczo, wnoszący odwołanie wskazuje, że w każdym razie sentencja zaskarżonego wyroku zawiera błąd merytoryczny, gdyż nakazuje Unii Europejskiej zamiast OHIM-owi naprawienie European Dynamics Luxembourg utraty szansy.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 23 grudnia 2015 r. – Shiraz Baig Mirza/Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

(Sprawa C-695/15)

(2016/C 090/13)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság.

Strony w postępowaniu głównym

Wnioskodawca: Shiraz Baig Mirza.

Druga strona postępowania: Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca ⁽¹⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem Dublin III”) należy interpretować w ten sposób, że:
- a) państwa członkowskie mogą korzystać z prawa do odesłania wnioskodawcy do bezpiecznego państwa trzeciego jedynie zanim zostanie ustalone odpowiedzialne państwo członkowskie lub że mogą również korzystać z tego prawa po tym ustaleniu?
- b) czy odpowiedź na powyższe pytanie jest inna w wypadku, gdy państwo członkowskie stwierdzi, że jest państwem odpowiedzialnym nie w chwili, gdy wniosek wpłynął do jego organów po raz pierwszy, zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia Dublin III i rozdziałem III tego rozporządzenia, ale gdy przyjmuje wnioskodawcę z innego państwa członkowskiego, w następstwie wniosku o jego przekazanie lub wtórne przejście na podstawie rozdziałów V i VI rozporządzenia Dublin III?